

Vem är flykting?

Flykting = def.

"Person som lämnat sitt land och som inte kan återvända dit på grund av fruktan för förföljelse beroende på ras, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp, religiös eller politisk uppfattning. Flyktingar är även de som tvingats lämna sitt hemland på grund av krig eller inbördeskrig, eller har flytt väpnade konflikter utan att passera någon gräns" (NE).

Flykting i ett historiskt perspektiv

I alla tider har människor flyttat. Genom åren har många sökt sig till våra nordliga trakter, liksom våra förfäder en gång sökte sig till andra länder och kontinenter (Källa: Lerum.se).

Bibeln har många spännande och tankeväckande berättelser om flyktingar:

Israels söner flyr till Egypten undan svält 1 Mos 42-46

Mose, prins av Egypten, flyr till midjaniternas land 2 Mos 2:11-15. 5 Mos 1:16-17a 5 Mos 24:14-15

"Hur kan du vara så god mot mig och bry dig om mig, fast jag är en främling?" Rut 2:10

Ingen främling behövde sova på gatan, min dörr stod öppen för vandraren. Job 31:32

"Fram med dig, främling, duka bordet, låt mig få smaka om du har något." -

"Ut med dig, främling, ur vägen för fint folk, jag har min bror på besök och behöver huset."

Det är tungt för en klok man att höra sådant, att skällas för utböling och skymfas av långivare.

Syr 29:21-29

David flyr undan kung Saul 1 Sam 19:9-12

Josef och Maria flyr med Jesusbarnet Matt 2:11-15

Paulus flyr från Damaskus Apg 9:22-25

De gamla berättelserna var mycket levande för folket och visade hur man bör handla: där sades bland annat:

1. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten (5 Mos 10:19).

2. Den gyllene regeln (Tobit 4:15, Matt 7:12).

3. Det viktigaste med Bibelns skapelseberättelse är inte vad de första människorna hette, eller när eller var de levde.

Det viktigaste är att vi förstår att vi alla är släkt

och är skapade av samme Gud, för att leva ett gott liv

i gemenskap med Honom och med varandra.

Vi kan fråga oss:

A. ville vi hellre vara hjälpsökande än hjälpgivande?

B. kan vi tänka, inte bara på vad som är bra för Sverige, utan också på vad som är bra för hela mänskligheten.

När det gäller den stora pågående flyktingkrisen från Mellanöstern, är det lätt att se att den är annorlunda än den vanliga invandringen och bör därför bedömas annorlunda. Man måste kunna särskilja den grupp som flyr för sina liv, från den grupp som bara rent allmänt vill ha en bättre materiell standard, men ändå kunde stanna i sina hemländer, de bör kallas ekonomiska migranter.

Mest problematisk är den grupp asylsökande som saknar eller har otillräcklig legitimation och vill hit för att sprida islamistisk terror.

Med temporära uppehållstillstånd kan man särskilja seriösa asylsökande från asociala och kriminella och utvisa de senare. De som helt saknar alternativ måste få komma före dem som faktiskt har alternativ till att vara i Sverige eller i EU.

Regelrätt arbetskraftsinvandring bör rimligtvis vägas mot arbetslöshet bland svenska medborgare; en stark svensk ekonomi kan ge bättre stöd till behövande än en svag.

Kristna har en särskild skyldighet att hjälpa kristna, liksom släktingar förväntas hjälpa släktingar. Sverige, EU och FN måste ställa tydliga krav på engagemang hos Arabförbundet och Afrikanska Unionen. Det kan aldrig vara rätt att bara några få skall bära alla bördor.

Människor flyr till Sverige, som är ett genomorganiserat land med en generös Socialtjänstlag (SfS 2001-453).

Liksom vi tillhör ett nationellt kollektiv, tillhör vi också ett troskollektiv.

Hjälp skall efter bedömning utgå genom offentliga organ via Socialtjänsten på den ort man vistas. Ideella och kyrkliga organ och enskilda församlingar skall hjälpa efter förmåga.

Kristna kan i princip inte stänga sina dörrar för nödställda: "Kristi kärlek tvingar oss" (2 Kor 5:14). "Varje främmande land är ett hemland för dem, och varje hemland ett främmande land"

(Diognetosbrevet). De kristnas första medborgarskap är Himmelriket och nationalism betraktas som dyrkan av det skapade, dvs. hedendom. De kristna är som kollektiv efter kallet att vara salt och ljus (Matt 4:13-14) en kosmopolitisk fredsrörelse kapabel att ge moralisk och etisk vägledning i värdlandet. Samhället och kyrkorna behöver sina socionomers professionalism att "skilja agnarna från vetet".

Den som är hjälpsökande kan göra nytta på många sätt, och vill gärna göra det. Ingen kan göra allt men alla kan göra något. Vi måste genomgående bli bättre på att låta människor få bidra till det omkringliggande samhället och församlingen än vi hittills vågat. Enskilda kristna kan känna sig manade att hjälpa en enskild.

Herren verkar genom kyrkan och församlingarna, och den bibliskt kristna ordningen är att enskildas insatser skall förankras i församlingen så att *Gud blir ärad, kyrkan uppbyggd och Guds vilja förverkligad i världen.*

Att bara vara intresserad av att få församlingens och kristnas pengar bör inte komma före att vilja ta emot allt som församlingen har att ge, och, på sikt, själv vara en resurs.

"Silver och guld har jag inte, men vad jag har det ger jag dig", sa Petrus (Apg 3:6).

K S